

[Riishøj]

ledes at man derved kan reservere flere resourcer til biogas og ikke mindst til solfangerne, som har dårlige vilkår. Det er den sammenhæng, vi har savnet.

Hvad angår midtvejshøringen om EP-86, går jeg ud fra, medmindre andet siges, at det folketingsflertal, som har tilkendegivet et ønske om det, vil fastholde dette ønske. Det er i hvert fald mit indtryk, at der har været et ønske fra energipolitisk udvalg om en midtvejshøring, men det ser ud til, at det bliver i energiudvalget, det skal afgøres, om vi får den. Jeg vil bede fru Lone Dybkjær kommentere, om det radikale venstre har lagt sig fast på det spørgsmål – det ser det ud til at fru Lone Dybkjær ikke har.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Ja, hvis vi skal trække debatten ud, findes der jo metoder til det. Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at vi skulle have en midtvejshøring på linje med den, der foregik om EP-81, og det har jeg forstået ministeren heller ikke er interesseret i. Jeg har derimod sagt, at det var fornuftigt med en midtvejsdrøftelse, herunder også en drøftelse med folk uden for energipolitisk udvalg. Det er det, jeg er gået ind for hele tiden, og det går jeg naturligvis fortsat ind for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.17

Mødet genoptaget kl. 13.15

Man gik til dagsordenens punkt 3, som var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 117:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Ændret beskatning af statsanstalten for livsforsikring).

(Fremsat 14/1 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lohmann (S):

Jeg har bemærket, at det er indenrigsministeren, der har fremsat forslaget, og at det skal behandles i skatteudvalget. Formålet med dette forslag er at give statsanstalten for livsforsikring samme skattemæssige stilling som private forsikringselskaber. Det er vi i socialdemokratiet enige i, og derfor imødeser vi udvalgsarbejdet med interesse.

Carl Martin Christensen (KF):

Dette lovforslag har til formål at ændre 3 forskellige love, nemlig den kommunale indkomstskattelov, den kommunale ejendoms-kattelov og selskabsskatteloven. Disse ændringer finder sted på baggrund af, at der tidligere er foretaget ændringer i formålet for statsanstalten for livsforsikring. Det er vi særdeles tilfredse med i det konservative folkeparti. Vi er endvidere tilfredse med, at lovforslaget tager skyldigt hensyn til de forpligtelser, statsanstalten har.

Jeg skal på det konservative folkepartis vegne tilsige forslaget støtte og en velvillig udvalgsbehandling.

Skrumsager Skau (V):

Venstre er også tilfreds med det lovforslag, som er fremsat af indenrigsministeren vedrørende ændringer af forskellige skattelove, som bevirker en ligestilling mellem statsanstalten for livsforsikring og de private livsforsikringselskaber. Derfor kan venstre anbefale forslaget og love det en hurtig behandling i udvalget.

Thoft (SF):

Jeg har en fæl mistanke om, at det ikke bare er indenrigsministeren, der ikke har forstået ret meget af dette her, men at det også gælder de tidligere ordførere. For forslaget tyder på, at indenrigsministeren har glemt at spørge folkene i skatteministeriet, hvad virkningen er. SF er principielt modstandere af den privatisering, der her er tale om, og som er hele intentionen bag forslaget. Vi kan godt gå ind for ligestilling i skattemæssig henseende – det er jo det, der argumenteres for i forslaget – men ligestilling med hvad? Hvorfor skal statsanstalten for livsforsikring nu ligestilles med Top Danmark? Hvorfor skal den

[Thoft]

ikke ligestilles med de gensidige forsikrings-selskaber, f.eks. Tryg Forsikring? Hvorfor vælger man Top Danmark-modellen og ikke Tryg-modellen? Der er overhovedet ikke argumenteret for det, og vi kunne lige så godt og med samme ret vælge en anden model.

Jeg vil også dvæle lidt ved ministerens provenumæssige beregninger, for det er noget skidt. Jeg har før kritiseret skatteministeren, når han forsøger at snyde folketingset med tilslørende bemærkninger til lovforslag, og nu vil jeg altså gentage kritikken over for indenrigsministeren.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at der vil være et beskedent provenu på et sted mellem 1 mill. kr. og 2 mill. kr. formentlig. Nej, det holder ikke; forslaget vil med stor sikkerhed få negativt provenu, det vil altså sige, det koster det offentlige penge. For det første slipper statsanstalten for at skulle betale små 2 mill. kr. i kommunal indkomstskat af sine ejendomme. Jeg regner i 1986-tal, men bemærker, at indenrigsministeren regner i 1983-tal. Hvorfor vi altid skal bruge syttenhundredeoghvidkåltal, har jeg ingen forståelse for. Ændringerne i ejendomsskatteloven betyder ganske vist, at statsanstalten vil komme til at betale lidt større ejendomsskatter, og det drejer sig om ca. 400.000 kr. Facit er altså 1,6 mill. kr. i tabt provenu.

Men ikke nok med det, for hertil skal lægges selskabsskatten, og dér argumenterer ministeren for, at selskabsskatten bliver positiv, men med de henlæggelsesregler, som gælder for livforsikringselskaber, skal ledelsen af disse selskaber enten være idiot eller også være ude af stand til at regne, for at man kommer til at betale skat.

Hertil kommer så, at overgangsreglerne ligner dem, som kom til at gælde for sparekasserne, da de i 1970 blev skattepligtige, det vil sige, at man vælger kursværdien for værdipapirerne pr. 1. april 1986, hvilket svarer til et aktuelt renteniveau på 11 pct. Men udgifterne, som fratrækkes, er baseret på et langt højere renteniveau, nemlig et sted mellem 16 pct. og 18 pct. Med udgifterne, der skal siges lidt i gåseøjne, mener jeg henlæggelserne, som man får fradrag for. Og det er sådan, at disse henlæggelser mageligt dette århundrede ud vil overstige indtægterne.

Tværtimod er det sådan, at statsanstalten vil få en skatteindtægt, for i og med at sel-

skabet bliver skattepligtigt, vil det nu få ret til skattegodtgørelse. Hvor meget er der tale om? Er der tale om 2 mill. kr. i skattegodtgørelse? Er der tale om 5 mill. kr.? Er der tale om 10 mill. kr.? Vi ved det ikke, for statsanstalten offentliggør ikke sine regnskaber.

Men i hvert fald kan jeg med meget stor sikkerhed fastslå – og det er i direkte modstrid med ministerens bemærkninger til lovforslaget – at det offentlige provenu, hvis det lovforslag vedtages, bliver negativt, formentlig i størrelsesordenen 3–5 mill. kr. Det er nu mit slag på tasken. Og disse forhold vil vi selvfølgelig bore i.

Konklusionen er, at SF nærmest er imod dette forslag, men det har ministeren nok forstået. Vi betragter det som noget forfærdelig klytværk, som det hedder på godt århusiansk. Det er dårligt, det er uigennemtænkt, det er ulogisk, og for øvrigt mener vi, at de skattemæssige henlæggelser, som jo er et af problemerne, er skandaløse. Det spørgsmål har vi jo rejst før, men det ved indenrigsministeren måske ikke. Vi har tit sagt, at vi synes, de skattemæssige henlæggelser, som gælder for livforsikringselskaberne, er uantagelige, for de forhindrer, at selskaberne kommer til at betale skat.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Det væsentligste, jeg kunne få ud af hr. Thofts indlæg, var modstanden mod privatisering og ønsket om, at det er staten, der skal stå for alt og for alle. Dette er en lille ændring, hvorefter statsanstalten altså bliver ligestillet med andre private livsforsikringselskaber. De beregninger, som her er kommet frem, kunne man også vende om ved at spørge, om statsanstalten så ikke har betalt for meget tidligere, hvis vi går ud fra, at de beregninger, vi har hørt, er rigtige. De skattemæssige forhold, som hr. Thoft også var inde på, for livsforsikringselskaber og deres muligheder for henlæggelser, vedrører jo ikke denne sag.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg vil godt svare hr. Skrumsager Skau kort: jeg har forstået, at denne regering har en interesse i at holde bare en lille smule på

[Thoft]

pengekassen. Det er det, denne regering altid siger ved enhver tænkelig lejlighed. Men nu kommer indenrigsministeren altså og forærer statsanstalten for livsforsikring et beløb på et sted mellem 3 og 5 mill. kr. – det får vi jo nok belyst i udvalgsarbejdet – men det kunne indenrigsministeren da godt have fortalt i bemærkningerne. En stor del af min kritik gik altså på, at bemærkninger til lovforslaget er falske, fordi de ikke fortæller folketinget, hvad der er virkningen af dette lovforslag, og det er noget klytværk. Det bør fremgå af indenrigsministerens lovforslag, ligesom jeg har kritiseret forholdet, når det er skatteministeren, der laver det.

Det andet spørgsmål vedrører privatisering. Vi mangler en begrundelse for, at det er Top Danmark-modellen og ikke Tryg-modellen. Hvorfor vælger indenrigsministeren ikke den model, som gælder for de gensidige forsikringselskaber, typisk Tryg? Der kunne være lige så godt grund til det. Dette her er ikke bare et spørgsmål om privatisering; det er et spørgsmål om et dårligt lovforslag, hvis bemærkninger ikke er i orden.

Ole Vig Jensen (RV):

Vi skal fra radikal side gerne medvirke til at få drøftet og afklaret nogle af de problemer, som hr. Thoft har rejst, og vi mener i øvrigt, at der kan være grund til at se på de provenumæssige virkninger af forslaget.

Men eller kan vi som princip støtte forslaget, som jo er en konsekvens af en tidligere vedtaget lovgivning her i tinget.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet har ingenting at indvende imod ligestilling, og under forudsætning af, at der er tale om en reel ligestilling imellem statsanstalten og de øvrige forsikringselskaber, kan vi støtte forslaget, men det er der jo nu blevet rejst tvivl om, og det vil vi naturligvis se nærmere på i udvalget.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg vil takke for den næsten overvældende tilslutning til forslaget fra de fleste ordføreres side.

Jeg skal sige til hr. Thoft, at jeg principielt mener, det er en mærkværdig sprogbrug i folketinget at sige, at ministeren ønsker at snyde folketinget og giver falske oplysninger

i bemærkningerne. Det synes jeg er temmelig uantageligt, og det er i øvrigt heller ikke rigtigt. Jeg synes, hr. Thoft skulle stille sine provenuspørgsmål i udvalget, og jeg har i det hele taget meget vanskeligt ved at følge hr. Thofts udredninger, som måske er mere båret af partipolitik end af realiteter.

Jeg kan sige til hr. Thoft, at lovforslaget er overordentlig godt gennemtænkt. Vi synes, sådan som de forskellige ordførere også har givet udtryk for her, at en ligestilling mellem de private livsforsikringselskaber og statsanstalten må være en helt selvfølgelig ting, og jeg vil gerne bekræfte, hvad hr. Skrumsager Skau sagde, nemlig at statsanstalten har haft en skattemæssig fordel. Det mener vi ikke i regeringen kan være hensigtsmæssigt, og derfor har vi fremsat dette lovforslag for at lave en ligestilling mellem disse livsforsikringselskaber. Jeg har altså meget vanskeligt ved at forstå hr. Thofts indvendinger og mener desuden, at sprogbrugen er temmelig uantagelig.

Thoft (SF):

Da jeg ikke blev irrettesat af formanden, må jeg konstatere, at sprogbrugen i hvert fald var antagelig fra dette tings talerstol.

Det, som indenrigsministeren ikke har forstået, er, at der ikke er tale om, at statsanstalten for livsforsikring nu får en mindre privilegeret stilling, og det er det, jeg kritiserer ikke fremgår af indenrigsministerens bemærkninger.

Jeg mener fortsat ikke, indenrigsministeren har forstået, hvad virkningen af dette forslag er. Virkningen er nemlig, at statsanstalten for livsforsikring nu vil få skattegodtgørelse for aktieudbyterne. Det har de ikke fået tidligere, og de kommer aldrig til at betale en krone i aktieselskabsskat; det mener jeg jeg har beskrevet udmærket i mit første indlæg.

Ministeren skriver direkte i bemærkningerne:

»Hvis statsanstalten, som de øvrige selskabsbeskattede livsforsikringselskaber hidtil har gjort, praktisk taget vil henlægge hele det skattepligtige overskud til de nævnte formål, kan selskabsskatten bliver forholdsvist beskedent. Det kan således oplyses, at såfremt statsanstaltens selskabsskat kommer til at udgøre nogenlunde samme andel af bruttoindtægterne, som denne andel har udgjort i livsforsikringsaktieselskaberne i de seneste

[Thoft]

år, bliver der tale om et beløb på 1-2 mill. kr. pr. år.«

Folketingets medlemmer må altså forvente, at dette giver et positivt provenu, men jeg mener, at jeg meget nøje i min ordførertale redegjorde for, at der ikke bliver noget positivt provenu; dette her koster staten penge. Jeg er ked af, at indenrigsministeren ikke har forstået det. Det burde indenrigsministeren have forstået, inden lovforslaget blev fremsat, og det burde have fremgået af forslagets bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg vil give hr. Thoft ret i, at bemærkningerne ikke er så oplysende, som det var ønskeligt. I hvert fald sad jeg, da jeg havde læst forslaget, tilbage med en fornemmelse af, at jeg ikke ganske havde forstået det. Det behøver jo ikke at være bemærkningernes skyld, men nu forstår jeg på de ting, som hr. Thoft har rejst her, at der måske er noget mere i dette forslag, end vi har kunnet læse ud af bemærkningerne, og derfor synes jeg, at ministeren i hvert fald skylder hr. Thoft et svar på, om det er rigtigt, som hr. Thoft siger, at man har valgt en model i forhold til dele af sammenlignelige forsikringselskaber, og at man ville få et ganske andet resultat, hvis man valgte at sammenligne og ligestille i forhold til en stor gruppe af andre forsikringselskaber, og et svar på, hvorfor ministeren har valgt det, hun har.

Vi er i socialdemokratiet tilhænger af, at uanset om det er private eller det er statslige forsikringselskaber, dvs. uanset privatiseringen, som vi var imod, skal statsanstalten ligestilles skattemæssigt med andre forsikringselskaber. Det er vores principielle tilslutning, vi har givet her i dag, men det er klart, at de andre ting må klares af, og jeg håber, at ministeren i hvert fald vil være med til at afklare dette hovedspørgsmål i dag; så kan vi foretage videre udvalgsarbejde og få nogle svar frem, så vi, når vi når til anden og tredje behandling, har et lidt større overblik over denne ikke særlig omfattende sag.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg skal sige, at ordene »snyd«, »falsk« og »klytværk« ikke strider mod, hvad der kan godtages i henhold til forretningsordenen, og

det er jo op til medlemmerne selv at vælge deres sprogbrug.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 57:

Forslag til folketingsbeslutning om tidsskriftcentret.

Af Ingerlise Koefoed (SF) m.fl.
(Fremsat 29/11 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Tidsskriftcentret er en selvejende institution, der som nævnt i beslutningsforslaget blev oprettet i 1968. Centerets hovedopgave er at indsamle danske og internationale tidsskrifter, primært af venstreorienteret observans. Kulturministeriet har ydet tilskud af tipsmidlerne til tidsskriftcentret siden 1979, senest i 1985, hvor der blev ydet 75.000 kr. Centeret rummer materiale, som ikke falder ind under pligtafleveringslovens bestemmelser, og som er af en sådan karakter, at det i vidt omfang er praktisk umuligt for andre biblioteker at komme i besiddelse deraf.

Kulturministeriet er naturligvis villig til inden for de rammer, det nu er muligt at afsætte, at finde penge til institutioner, som skaffer materiale, som ikke kan skaffes ad normale kanaler, og som derved fungerer som et supplement til det offentlige biblioteksvæsen. Som et andet eksempel på en in-